I sag 30/76

BERTHOLD KÜSTER, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende i Luxembourg, repræsenteret af advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 18 A, rue des Glacis, Luxembourg,

sagsøger,

mod

EUROPA—PARLAMENTET, repræsenteret af sin generalsekretær, Hans Robert Nord, som befuldmægtiget, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 22, Côte d'Eich, Luxembourg,

sagsøgt,

angående:

— annullation af Parlamentets den 15. september 1975 foretagne udnævnelse med henblik på besættelse af den stilling, som var genstand for den interne udvælgelsesprøve A/45,

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden A. M. Donner, dommerne A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes søgsmåls-grunde, indsigelser og øvrige anbringender kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

1. Ved dom af 10. juli 1975 i sag 77/74 (Sml. 1975-6, s. 949), anlagt af Berthold Küster mod Europa-Parlamentet, annullerede Domstolen Europa-Parlamentets udnævnelse af Gérard Kieffer til den stilling i lønklasse A 3, som havde været genstand for udvælgelsesprøve A/45. Efter at have konstateret, at Kieffer, der som midlertidig ansat ikke var omfattet af reglerne om udtalelser, havde fået tillagt karakterer efter en fiktiv udtalelse, fandt Domstolen, at en sådan karaktergivning var ulovlig, og at den kunne indeholde et klagepunkt mod sagsøgeren.

Som følge af den nævnte dom foretog Parlamentet et nyt valg på grundlag af den samme interne udvælgelsesprøve A/45 og udnævnte den 15. september 1975 Roger Würth til den ledige stilling.

Sagsøgeren, som navnlig mener, at Domstolens dom ikke blot annullerede Kieffer's udnævnelse men også den udvælgelsesprocedure, som førte frem til den, indgav den 24. oktober 1975 en administrativ klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90.

Da klagen forblev ubesvaret, anlagde sagsøgeren den 18. marts 1976 nærværende sag.

2. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (første afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

»a) Ansættelsesmyndighedens stiltiende afslag på sagsøgerens klage vedrørende udnævnelsen af Würth i A 3-stillingen kendes ugyldig, hvorfor

b) 'forfremmelsen' af Würth kendes ugyldig og annulleres i overensstemmelse hermed,

c) det kendes for ret, at den ved stillingsopslag 892 og interne udvælgelsesprøve A/45 bekendtgjorte stilling kun kan besættes ved en ny ansættelsesprocedure,

d) Parlamentet idømmes samtlige sagens omkostninger.«

Sagsøgte har nedlagt følgende påstand:

»— Afvisning.

— Subsidiært frifindelse.

— Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne efter de gældende regler.«

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og øvrige anbringender

Sagsøgeren er af den opfattelse, at Europa-Parlamentet ved blot at foretage en ny udnævnelse til den omtvistede stilling ikke har efterkommet Domstolens dom af 10. juli 1975 i sag 77/74, hvis genstand var »annullation af den interne udvælgelsesprøve A/45 og den påfølgende udnævnelsesbeslutning«. Selv om Domstolen ikke har sagt det med klare ord, er det åbenbart, at proceduren i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve A/45 og den pågældende udnævnelse af Kieffer efter udvælgelsesprøven var »uadskillelige«. Når Domstolen i den nævnte sag kun har lagt ét anbringende til grund og som følge heraf annulleret den omtvistede udnævnelse, er det, fordi den fandt, at det under disse omstændigheder var overflødigt at undersøge de andre anbringender. Hermed har den dog ikke løst alle spørgsmålene vedrørende lovligheden af udvælgelsesproceduren, hvorfor denne ikke, så længe der ikke er taget stilling til klagepunkterne vedrørende disse spørgsmål, kan anvendes som retsgrundlag for andre udnævnelser til erstatning for den, som blev annulleret.

Klagepunkterne angår forskellige mangler ved ansættelses-proceduren, eksempelvis:

— sagsøgerens karakterer, der ikke tager hensyn til, at han i over halvandet år midlertidigt havde arbejdet som førstesekretær for et udvalg;
— udvælgelseskomiteens sammensætning, idet denne var udpeget af en inkompetent myndighed, nemlig generalsekretæren. Den omstændighed, at bureauet med beslutning af 7. og 8. oktober 1971 delegerede kompetencen til udnævnelse af udvælgelseskomiteen til generalsekretæren, kunne ikke helbrede ulovligheden af denne udnævnelse, eftersom en sådan kompetencedelegation ikke var blevet bekendtgjort for personalet.

Endvidere er den udnævnelse, som er genstanden for nærværende klage, uforenlig med princippet om, at domme kun har retskraft for sagens parter, idet den udnævnte ansøger ikke anfægtede udnævelsen af Kieffer, idet han fandt, at udnævnelsen ikke skadede ham.

For øvrigt er navnlig udnævnelsen af Würth ulovlig ved selve den omstændighed, at den i begrundelsen nævner vedtægtens artikel 45 om forfremmelse, og i konklusionen bruger ordet »forfremmelse«, skønt den samtidig refererer sig til resultaterne af den interne udvælgelsesprøve A/45.

Sagsøgeren har konkluderet, at der efter samtlige foreliggende omstændigheder, også set i lyset af de fakta, han har nævnt i sine tidligere klager, må antages at foreligge en række indicier, som beviser, at der i den foreliggende sag er begået magtfordrejning i forhold til ham.

Sagsøgte har først gjort gældende, at sagen bør afvises, eftersom den omtvistede udnævnelsesbeslutning ikke kan skade sagsøgeren. Da Küster ikke var optaget på den liste over egnede ansøgere, som udvælgelseskomiteen i udvælgelsesprøve A/45 havde udarbejdet, kunne han på ingen måde være blevet udnævnt til den ledige stilling, hvorfor han i nærværende sag ikke kan komme i konflikt med den udvalgte ansøger.

Hvis sagen for øvrigt skulle kunne påkendes i realiteten, må det dog konstateres, at i hvert fald kravet om, at den omtvistede stilling skal besættes ved en ny ansættelsesprocedure, må afvises fra realitetsbehandling.

For det første efterlader domskonklusionen ingen tvivl i så henseende, eftersom den kun udtaler, at den omtvistede udnævnelse skal annulleres. For det andet præciserede Domstolen i præmisserne, at den konstaterede ulovlighed var egnet til »at medføre annullation af udvælgelsesbeslutningen«, og at »beslutningen om udnævnelse af Gérard Kieffer som resultat af udvælgelsesprøve A/45 derfor [må] annulleres«. Herved har Domstolen truffet en afgørelse om sagens genstand, således som sagsøgeren selv definerede den i sin påstand, og som Domstolen gentog i de første præmisser. Under disse omstændigheder har det derfor ingen betydning, at det i dommens indledning anføres, at sagsgenstanden også omfattede annullation af udvælgelsesprøven A/45. For det tredje er det ukorrekt, at udvælgelsesproceduren og udnævnelsen af Kieffer var »uadskillelige«, At denne udnævnelse er ulovlig påvirker ikke alle dele af udvælgelsesprøven. Ulovligheden fulgte af en omstændighed, der særligt gjaldt midlertidigt ansatte, som deltog i den pågældende interne udvælgelsesprøve, og Kieffer var den eneste midlertidigt ansatte, der deltog heri. For det fjerde kan det ikke antages, at annullationen af Kieffers udnævnelse ikke har gavnet Würth, selv om det ikke var ham, som havde begæret den. Domstolens annullation af den udnævnelse har nemlig virkning erga omnes. For øvrigt fulgte Domstolen ved at give afkald på at undersøge alle de i sag 77/74 fremsatte anbringender en fast praksis, således at man ikke ud fra denne omstændighed kan få noget holdepunkt vedrørende spørgsmålet, om de anbringender, som ikke blev undersøgt, var berettigede.

Sagsøgte har særligt om sagens realitet bl.a. anført følgende:

— klagepunkterne mod udvælgelsesprocedure A/45 og i sag 77/74 er også blevet påberåbt mod udvælgelsesprocedure A/43 i sag 23/74, idet udvælgelseskomiteen og de udvælgelseskriterier, som den anvendte, var de samme i begge procedurer. I dommen i sag 23/74 blev det klart statueret, at der i disse kriterier ikke lå nogen magtfordrejning eller krænkelse af vedtægtsmæssige rettigheder;
— allerede Domstolens dom 23/74 undersøgte spørgsmålet om Küsters midlertidige tjeneste i den omtvistede stilling og afviste det anbringende, som støttedes på denne omstændighed. For øvrigt tog udvælgeseskomiteen både i udvælgelsesprøve A/43, der blev behandlet i sag 23/74 og i udvælgelsesprøve A/45, hensyn til den faktiske og retlige situation på det pågældende tidspunkt i forhold til den midlertidige tjeneste i anden stilling;
— det klagepunkt, som støttedes på en påstået inkompetence hos generalsekretæren til at udpege udvælgelseskomiteen, er blevet rejst i de foregående sager og afvist af generaladvokaten. Domstolen udtalte sig ikke i sådan henseende, men den lagde heller ikke anbringendet til grund;
— hvad angår anbringendet om, at den anfægtede udnævnelse ikke forudgående var blevet bragt til bureauets kundskab, bør det erindres, at Parlamentets formand informerede bureauet under dettes møde den 16. september 1975 om forslaget om at udnævne Roger Würth (jf. svarskriftet bilag 1);
— hvad endvidere angår affattelsen af den omtvistede beslutning, hvori vedtægtens artikel 45 nævnes, så svarer den til en almindelig praksis, der indtil nu hverken har givet anledning til misforståelser eller diskussion. Endelig strider den heller ikke mod de faktiske forhold, eftersom en ansøger, der rykker op i en højere lønklasse i sin kategori, materielt set bliver forfremmet. Under alle omstændigheder angiver den omvistede beslutning klart, at udnævnelsen af Würth fandt sted som følge af den interne udvælgelsesprøve A/45.

Om formaliteten har *sagsøgeren* i replikken svaret, at det på baggrund af, at sagen mod beslutningen om at udnævne Kieffer kunne påkendes i realiteten (sag 77/74), ikke ses, hvorfor nærværende sag derimod skulle afvises. Udnævnelsen af Würth skader sagsøgeren på samme måde, som den skader Kieffer.

Vedrørende realiteten har sagsøgeren nærmere gjort rede for de anbringender, der allerede er nævnt i stævningen, hvorved han navnlig har understreget følgende:
— de anbringender, som blev påberåbt mod udvælgesesprøve A/45 i sag 77/74, og som Domstolen ikke tog stilling til, gælder stadig i denne sag. Så længe disse anbringender ikke er blevet behandlet af Domstolen, kan udvælgelsesprøven ikke betragtes som et tilstrækkeligt retsgrundlag for udnævnelserne, så meget mere som udnævnelsen af Kieffer hang nøje sammen med udvælgelsesprøve A/45;
— det kan ikke antages, at dommens indledning, hvor der tales om annullation af udvælgelsesprøven, ikke har retlig betydning;
— hverken sagsøgeren eller hans advokat havde fået meddelelse om den udtalelse, som Parlamentets formand afgav vedrørende vanskelighederne i forbindelse med dom 77/74. Det er i det mindste overraskende, at beslutningen om udnævnelsen af Würth overhovedet ikke omtaler en udtalelse fra bureauet;
— hvad angår sagsøgerens midlertidige tjeneste i anden stilling, som udvælgelseskomiteen hverken tog hensyn til ved udvælgelsesprøve A/43 eller ved udvælgelsesprøve A/45, må det ikke glemmes, at selv om udvælgelseskomiteen ikke var klar over dette i forbindelse med udvælgelsesprøve A/43, var det derimod kendt, da udvælgelsesprøve A/45 fandt sted. Under alle omstændigheder var for-

holdet bekendt, da Würth blev udnævnt.

Sluttelig har sagsøgeren på ny understreget, at der over for ham er blevet begået magtfordrejning, hvilket er bevist ved alle de faktiske omstændigheder, som han har anført under de forskellige sager, han har anlagt imod Europa-Parlamentet.

I duplikken har *sagsøgte* anført, at den omtvistede udnævnelse blev besluttet af Europa-Parlamentet under strikt overholdelse af Domstolens dom, på grundlag af udvælgelsesprøvens resultat og i overensstemmelse med tjenestens behov.

Sagsøgerens gentagne kritik i så henseende indeholder overlagte og uberettigede insinuationer og er ikke særlig konsekvent.

Efter at have protesteret imod den måde, hvorpå sagsøgeren i replikken har fordrejet betydningen og rækkevidden af sin modparts udtalelser, henviser sagsøgte til sit svarskrift og bemærker, at replikken ikke indeholder noget nyt, som der skulle være grund til at undersøge eller eventuelt afvise. Sagsøgte bemærker navnlig, at det om dommens indledning er tilstrækkeligt at henvise til procesreglementets artikel 63, hvor alt, der skal angives i en dom, er opført. Vedrørende den påståede manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse har sagsøgeren undladt at angive de retsregler, som kræver, at den omtvistede beslutning skulle have nævnt udtalelsen fra bureauet om de oplysninger, som man havde modtaget fra formanden for Europa-Parlamentet.

Endelig er det uantageligt, at anbringender, der ikke er blevet gjort gældende i nærværende sag, men som der blot er henvist til ved angivelse af tidligere sager, kan være gyldigt grundlag for påstandene i nærværende sag. Sådanne anbringende kan ikke lægges til grund.

Afslutningsvis har sagsøgte anført, at det ikke med føje kan betvivles, at den anfægtede retsakt er lovlig. Udvælgelseskomiteens handlemåde og de tilgrundliggende objektive formål med denne afgørelse udelukker ikke blot, at vedtægten er blevet krænket, men ogsa at der foreligger magtfordrejning.

IV — Mundtlige forhandlinger

Parterne har afgivet deres mundtlige indlæg i retsmødet den 14. oktober 1976;

generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 11. november 1976.

Præmisser

1 Ved sag anlagt den 18. marts 1976 har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets den 15. september 1975 foretagne udnævnelse af Roger Würth som resultat af den interne undvælgelsesprøve A/45;

2 Parlamentet foretog denne udnævnelse som erstatning for udnævnelsen af Gérard Kieffer den 14. februar 1974 på grundlag af den samme interne udvælgelsesprøve, idet sidstnævntes udnævnelse var blevet annulleret af Domstolen ved dom af 10. juli 1975 i sag 77/74, Berthold Küster mod Europa-Parlamentet (Sml. 1975, s. 949).

3 Sagsøgeren har gjort gældende, at ansættelsesmyndigheden for at efterkomme dommen skulle have tilbagekaldt ikke blot beslutningen om at udnævne Gérard Kieffer men hele den udvælgelsesprocedure, der lå til grund herfor, og herefter have afholdt en ny ansættelsesprocedure med henblik på besættelse af den ledige stilling;

4 sagsøgeren har hertil anført, at ansættelsesmyndigheden ved tværtimod at nøjes med at udnævne Gérard Kieffer i stedet for Roger Würth har krænket de forpligtelser, som påhviler den i medfør af EØF-traktatens artikel 176, stk. 1 og Euratom-traktatens artikel 149, stk. 1;

5 derhos har sagsøgeren gjort gældende, at udnævnelsen af Roger Würth er behæftet med flere mangler.

Vedrørende formaliteten

6 Sagsøgte har nedlagt påstand om sagens afvisning, i det omfang sagsøgeren gør gældende, at Europa-Parlamentet har truffet den omtvistede beslutning under tilsidesættelse af Domstolens dom af 10. juli 1975 i sag 77/74;

7 efter sagsøgtes opfattelse annullerede kommen ikke den interne udvælgelsesprøve A/45 men kun selve udnævnelsen af Gérard Kieffer den 14. februar 1974, hvorfor sagsøgers påstand på dette punkt er i strid med indholdet af den nævnte dom.

8 Det kan ikke bestrides, at adressaterne for en af Domstolen afsagt dom, hvorved en retsakt fra en institution annulleres, direkte berøres af den måde, hvorpå institutionen opfylder dommen;

9 de pågældende er således kompetente til at anlægge søgsmål ved Domstolen for at få konstateret, om institutionen eventuelt ikke har overholdt de forpligtelser, som påhviler den i medfør af gældende ret;

10 som følge heraf kan sagen påkendes i realiteten.

Vedrørende realiteten

11 1) Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentet i henhold til Domstolens dom af 10. juli 1975 i sag 77/74 var forpligtet til at besætte den ledige stilling ved en ny ansættelsesprocedure;

12 en sådan ny procedure skulle være så meget mere nødvendig, som dommen af 10. juli 1975 kun tog stilling til et af sagens anbringender og således ikke behandlede alle spørgsmålene vedrørende lovligheden af udvælgelsesprøve A/45.

13 Ifølge den nævnte dom havde sagsøger nedlagt påstand om, at Domstolen »kender den forfremmelse, der skete på grundlag af den nævnte udvælgelsesprøve A/45, ukorrekt og retsstridig og derfor annullerer den«;

14 dommens præmisser indledes med en konstatering af, at der er nedlagt påstand om, at Domstolen »annullerer [Europa-Parlamentets] stiltiende afslag ...., og at den som konsekvens heraf annullerer den udnævnelse af Gérard Kieffer ...«;

15 i dommens konklusion udtales og bestemmes det, at »beslutningen om at udnævne Gérard Kieffer som resultat af udvælgelsesprøve A/45 annulleres«;

16 heraf fremgår klart, at dommen forudsætter, at sagen i første række drejer sig om annullation af udnævnelsen af Kieffer og kun vedrører udvælgelsesproceduren, for så vidt som denne har ført til den omtalte udnævnelse, og at der blev statueret i overensstemmelse hermed;

17 herefter må anbringendet forkastes.

18 2) Desuden har sagsøgeren gjort gældende, at udvælgelsesproceduren A/45, der ligger til grund for den anfægtede udnævnelse, er behæftet med en række mangler, som medfører, at udnævnelsen er ugyldig;

19 sagsøgeren har herved anført, at udvælgelseskomiteen til denne udvælgelsesprøve er ulovligt konstitueret, idet Europa-Parlamentets generalsekretær har

udpeget udvælgelseskomiteens medlemmer i medfør af en af institutionens bureau til samme formål meddelt kompetencedelegation, som ikke har retsvirkning, eftersom den ikke er blevet bekendtgjort for personalet i de former, som foreskrives i vedtægten;

20 ifølge sagsøgeren kunne en sådan delegation kun have haft virkning efter sit indhold, hvis den var blevet bekendtgjort eller offentliggjort i overensstemmelse med vedtægtens artikel 25.

21 Vedtægtens artikel 110, stk. 2 bestemmer, at »enhver ... almindelig gennemførelsesbestemmelse (til vedtægten) ... bekendtgøres for personalet«, men artiklen fastlægger ikke nærmere de former, hvorunder meddelelsen til personalet skal finde sted;

22 hvad angår vedtægtens artikel 25 fastsætter denne ganske vist de former, hvorunder de individuelle afgørelser skal bekendtgøres, men den indeholder intet om bekendtgørelse af generelle retsakter eller af foranstaltninger, som angår kompetencefordelingen inden for institutionen.

23 Delegationen af den omtvistede beføjelse rummer en almindeligt anerkendt intern kompetencefordeling i institutionen;

24 i hvert fald står det fast, at den ikke blot er blevet meddelt institutionens generaldirektører, gruppeformændene, sekretariatet og finanskontrollen men også det personaleudvalg, som er omhandlet i vedtægtens artikel 9, og som i medfør af denne bestemmelse blandt andet har til opgave at varetage personalets interesser over for institutionen og »sikre en stadig kontakt mellem denne og personalet«;

25 under disse omstændigheder har kompetencedelegationen retsvirkning efter sit indhold, uden at det er nødvendigt at undersøge, om en sådan delegation er en foranstaltning efter vedtægtens artikel 110, stk. 2.

26 Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at de karakterer, udvælgelseskomiteen gav ham, ikke rummede en hensyntagen til den midlertidige tjeneste, han havde udført fra den 1. september 1973 til den 20. maj 1974 som førstesekretær for et udvalg.

27 Den omtvistede udvælgelsesprocedure blev indledt ved meddelelse af 23. november 1973 og afsluttet den 14. februar 1974;

28 på det tidspunkt, hvor den liste over egnede ansøgere, som var grundlag for den anfægtede retsakt, blev udarbejdet af udvælgelseskomiteen, gjorde sagsøger stadig midlertidig tjeneste i den nævnte anden stilling, og denne midlertidige tjeneste havde endnu ikke været genstand for en afgørelse fra ansættelsesmyndigheden om »fastlæggelse af den tjenesteretlige stilling« i den i tjenestemandsvedtægtens artikel 25, stk. 3 forudsatte betydning;

29 under disse omstændigheder kan det ikke hævdes, at udvælgelseskomiteen, da den udarbejdede egnethedslisten, var forpligtet til at tage en sådan midlertidig tjeneste i betragtning, som på det pågældende tidspunkt kun var en faktisk situation, der endnu ikke var godkendt ved en formelig afgørelse fra ansættelsesmyndigheden og tilgået den pågældendes aktsamling;

30 i øvrigt fremgår det af sagsøgtes forklaringer, som sagsøgeren ikke i fornødent omfang har afkræftet, at udvælgelseskomiteen faktisk ved udarbejdelsen af ovennævnte liste tog hensyn til samtlige faktiske og retlige omstændigheder, som på daværende tidspunkt karakteriserede sagsøgerens tjenesteretlige stilling.

31 Herudover har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning, skønt den henviser til »udvælgelsesprøvens resultat«, nævner vedtægtens artikel 45, der handler om forfremmelse, og i konklusionen udtrykkeligt udtaler, at den udvalgte ansøger er blevet »forfremmet« til den ledige stilling;

32 sagsøgeren er af den opfattelse, at beslutningen derfor er ulovlig, fordi dens begrundelse er uprecis eller selvmodsigende;

33 derhos anfører han, at den anfægtede beslutning er utilstrækkelig begrundet, fordi den ikke indeholder nogen henvisning til den af formanden for Europa-Parlamentet indhentede udtalelse fra bureauet, som blev indhentet vedrørende forslaget om at udnævne Roger Würth.

34 Den i sagen fulgte ansættelsesprocedure gør det klart, at den omtvistede udnævnelse var resultatet af en intern udvælgelsesprøve, hvorfor dens retsgrundlag ikke kan betvivles;

35 følgelig kan den anførte mangel på præcision i begrundelsen ikke, da den ikke har været afgørende for indholdet, berøre gyldigheden af den anfægtede beslutning;

36 hvad dernæst angår begrundelses manglende henvisning til bureauets udtalelse, findes omtalen af en sådan udtalelse ikke at være en gyldighedsbetingelse for beslutningen, når henses til vedtægtens bestemmelser.

37 Herefter må sagsøgte frifindes.

Vedrørende sagsomkostningerne

38 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2 dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagsomkostningerne;

39 sagsøgeren har tabt sagen;

40 i henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne dog selv de af dem afholdte udgifter i sager anlagt af Fællesskabets ansatte.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**
2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Donner O'Keeffe Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. november 1976.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. M. Donner
Formand for første afdeling